

KADA LJUBAV PROGOVORI

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji iskreno vole i koji svoju ljubav ne sakrivaju i ne prešućuju.

Braćo moja u Dini Islamu! Jedan od glavnih uslova za uspjeh i razvoj nekog društva jeste zdrava i sretna porodica, a uslov za takvu porodicu jeste zdrav i sretan brak. Nažalost, tendencija pokazuje da je sve manje zdravih i sretnih porodica te da se sve više brakova razvodi. Neki nakon razvoda pokušavaju da sklope novu slagalicu iz dijelova dviju razorenih porodica (poznatu kao patchwork) pa neki u tome uspiju, a neki ne. S druge strane, vanbračne veze (kojima muškarci izbjegavaju svoje bračne obaveze) jesu posebna priča, koja kroz logiku "Hajde da probamo i vidimo hoće li nam ići?" predstavlja ništa drugo do li obični čin bluda i slučaj iskorištavanja žene, koju muškarac može da ostavi ili odbaci kad god mu se ćefne.

Zašto bračni drugovi pribjegavaju razvodu i zašto neki parovi izbjegavaju brak? Zato što među njima od samog početka zajedničkog života ne živi iskrena ljubav ili je ona, pak, zašutjela i primirila se pa su oni pomislili da je nema ili da je umrla. S tim u vezi želim s vama da podijelim priču o jednom bračnom paru, čiji se brak našao pred raspadom nakon što je supruga zatražila razvod. Naime, priča govori o ženi u srednjim tridesetim godinama i mužu u četrdesetim, koji su se jednog zimskog dana našli u sudnici, pred sudijom koji je osjetio da u ovom slučaju ima nešto posebno i da je drugačije nego obično. Osjetio je to u njihovoj tišini sa kojom su ušli u sudnicu.

Sudija upita ženu: "Zašto tražiš razvod, kćeri moja? Da li te muž vara?" Ona podiže glavu i pogleda ga očima punim bola, a zatim tiho reče: "Ne, gospodine, moj muž poznaje samo Allaha. Nikada me nije prevario niti pogledao drugu ženu. Čak i kad vidi slike žena na reklamama on obara pogled."

Sudija upita dalje: "Da li se oženio drugom?" Ona odgovori: "Ne, tako mi Allaha. A i kad bi to učinio ne bih se naljutila, jer moje srce ne poznaje ljubomoru u onome što je halal. Ali nije, niti je ikada pomislio."

Sudija upita: "Da li te udara?" Žena se tužno nasmiješi i reče: "Ne postoji nježnija ruka od njegove. Kad me dotakne, kao da miluje slomljeno srce a ne umorno tijelo."

Sudija nastavi: "Da li te vrijeđa ili ponižava?" Ona reče: "Ne. Od njega nikada nisam čula grubu riječ. Njegova tišina ponekad je nježnija od riječi drugih ljudi."

Sudija podiže obrve i upita: "Pa zašto onda razvod? Zašto rušiti dom koji je sazdan na čistoći?" Žena zašuti na trenutak, a onda reče: "Gospodine, ako ptica nahrani svoje mladunce, da li očekuje zahvalnost?"

Sudija reče: "Ne, to je njena dužnost, jer ona je majka." Ona nastavi: "A kad se žena brine o svojoj kući, da li očekuje zahvalnost?"

Sudija reče: "Ne, jer to je njena uloga." Žena spusti pogled i reče: "Eto, to je ono što me boli. Od njega ne dobijam ništa osim tišine. Nema riječi zahvalnosti, nema pogleda divljenja, nema šapata ljubavi. Kao da sam mašina koja ispunjava svoju obavezu, a ne žena koja ima srce i dušu."

Sudija se okrenu prema mužu, koji je cijelo vrijeme šutio, i upita ga: "Razumiješ li šta govori tvoja žena? Znaš li zašto traži razvod?" Muž podiže glavu, a u očima mu zaškri suza. Tiho reče: "Znam, ali sam tek sad shvatio."

"Šta si shvatio?", upita sudija, a muž odgovori: "Gospodine, ja nisam čovjek koji zna govoriti. Ne umijem da pretvorim osjećaje u riječi. Kako da joj kažem da moje srce ne poznaje nikog osim nje? Kako da joj objasnim da je njen zagrljaj moj mir, a njen dodir moja toplina? Kako da dokažem da sam u njoj ljubavi zaljubljenik i da sam u njenim očima izgubljen? Kako da joj izrazim zahvalnost? Kako da joj objasnim da sam u njoj ljubavi zarobljen i da sam pred njenim srcem pokoran, a njoj duši odan do kraja?"

U sudnici je zavladała tišina. Čak je i sudija ostao bez riječi. Ljubav je napokon progovorila, nakon što je godinama šutjela. Žena ga pogleda suznim očima pa tiho reče: "Da si mi ovo rekao prije nego što smo došli, nikada ne bih tražila razvod."

Muž joj priđe i reče: "Oprosti mi. Mislio sam da se ljubav pokazuje djelima. Nisam znao da ponekad jedna riječ može da spasi ono što cijeli život ne može."

Sudija se nasmiješi i reče: "Nema potrebe za presudom. Ljubav je progovorila i presuda je pala – direktno iz srca."

Supružnici izađoše iz sudnice, ali ne kao oni koji su prekinuli vezu, već kao dvoje ljudi koji sve počinju iznova, i to zahvaljujući jednoj riječi, koja je bila očekivana ali je dugo stajala neizgovorena.

Prema tome, braćo moja! Da bi društvo moglo da bude uspješno i razvijeno, odnosno, da bi porodica mogla da bude zdrava i sretna, u bračnom životu mora da progovori ljubav. Dakle, nije dovoljno samo voljeti, već ljubav treba i riječima iskazati. Jer šutnja se vremenom pretvara u hladnoću, dok namjera bez riječi postaje nesporazum.

Molim Dragog Allaha da nam milost Svoju udijeli i da naše živote tako uredi da u njima uvijek ljubav pobijedi. Amin.